

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (devátého senátu)

6. června 2024*

„Řízení o předběžné otázce – Životní prostředí – Směrnice 2003/87/ES – Příloha I bod 5 – Znečištění ovzduší – Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů – Vyloučení jednotek, jež jsou určeny pro spalování nebezpečného nebo komunálního odpadu – Relevance účelu spalování“

Ve věci C-166/23,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím Svea hovrätt, Mark- och miljööverdomstolen (odvolací soud ve Stockholmu, sekce pozemková a životního prostředí, Švédsko) ze dne 15. března 2023, došla Soudnímu dvoru dne 17. března 2023, v řízení

Naturvårdsverket

proti

Nouryon Functional Chemicals AB

SOUDNÍ DVŮR (devátý senát),

ve složení: O. Spineanu-Matei, předsedkyně senátu, J.-C. Bonichot (zpravodaj) a S. Rodin, soudci,

generální advokátka: T. Ćapeta,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

- za polskou vládu: B. Majczyna, jako zmocněnec,
- za Evropskou komisi: P. Carlin, B. De Meester a G. Wils, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: švédština.

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu bodu 5 přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. 2003, L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/410 ze dne 14. března 2018 (Úř. věst. 2018, L 76, s. 3) (dále jen „směrnice 2003/87“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Naturvårdsverket (Agentura na ochranu životního prostředí, Švédsko) (dále jen „Agentura“) a švédskou společností Nouryon Functional Chemicals AB (dále jen „Nouryon“) ve věci rozhodnutí této agentury nařizujícího společnosti Nouryon doplnit její monitorovací plán, pokud jde o emise skleníkových plynů.

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 2003/87

- 3 Bod 25 odůvodnění směrnice 2003/87 zní takto:

„Politiky a opatření je třeba provádět na úrovni členských států a na úrovni Společenství pro všechna odvětví hospodářství Evropské unie a ne pouze v odvětvích průmyslu a energetiky, aby se dosáhla podstatná snížení emisí. [...]“
- 4 Článek 1 této směrnice, nadepsaný „Předmět“, stanoví:

„Tato směrnice vytváří systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii (dále jen ‚[Unie] ETS‘), aby se podpořilo snižování emisí skleníkových plynů způsobem efektivním z hlediska nákladů a ekonomicky účinným.“
- 5 Článek 2 uvedené směrnice, nadepsaný „Oblast působnosti“, zní:

„1 Tato směrnice se použije na emise z činností uvedených v příloze I a na skleníkové plyny uvedené v příloze II.

2. Tato směrnice se použije, aniž jsou dotčeny požadavky podle směrnice Rady 96/61/ES [ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění (Úř. věst. 1996, L 257, s. 26; Zvl. vyd. 15/03, s. 80)].

[...]“
- 6 Článek 3 písm. e) směrnice 2003/87 definuje „zařízení“ jako „stacionární technickou jednotku, ve které probíhá jedna či více činností uvedených v příloze I a jakékoli další s tím přímo spojené činnosti, které po technické stránce souvisejí s činnostmi probíhajícími v dotyčném místě a mohly by ovlivnit emise a znečištění“.

7 Článek 4 této směrnice stanoví:

„Členské státy zajistí, aby od 1. ledna 2005 žádné zařízení neprovozovalo činnosti uvedené v příloze I, při kterých vznikají emise specifické pro tyto činnosti, pokud provozovateli nebylo uděleno povolení příslušným orgánem v souladu s články 5 a 6 nebo pokud nebylo zařízení vyňato z [Unie] ETS podle článku 27. To se vztahuje i na zařízení, která byla zahrnuta podle článku 24.“

8 Článek 6 uvedené směrnice stanoví:

„1. Příslušný orgán udělí povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů, kterým se povoluje vypouštět skleníkové plyny z celého zařízení nebo jeho části, pokud je přesvědčen, že provozovatel je schopen emise monitorovat a podávat o nich zprávu.

Povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů se může vztahovat na jedno či více zařízení na tomtéž místě, která jsou provozována tímž provozovatelem.

2. Povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů obsahuje tyto údaje:

a) jméno a adresu provozovatele;

b) popis činností a emisí ze zařízení;

c) monitorovací plán odpovídající požadavkům aktu uvedeného v článku 14. Členské státy mohou provozovatelům umožnit monitorovací plán aktualizovat, aniž by došlo ke změně povolení. Provozovatelé předkládají veškeré aktualizované monitorovací plány příslušnému orgánu ke schválení;

d) požadavky týkající se podávání zpráv;

e) povinnost vyřadit povolenky jiné než povolenky vydané podle kapitoly II ve výši rovnající se celkovým emisím zařízení v každém kalendářním roce, ověřené podle článku 15, do čtyř měsíců od konce uvedeného roku.“

9 Článek 14 téže směrnice stanoví:

„1 [Evropská] Komise přijme prováděcí akty týkající se podrobné úpravy monitorování a vykazování emisí [...]; což by mělo být založeno na zásadách monitorování a vykazování stanovených v příloze IV této směrnice a na požadavcích stanovených v odstavci 2 tohoto článku.
[...]

[...]

3. Členské státy zajistí, aby každý provozovatel zařízení [...] monitoroval emise z uvedeného zařízení a po skončení každého kalendářního roku v souladu s nařízením uvedeným v odstavci 1 vykázal příslušnému orgánu emise z tohoto zařízení [...].

[...]“

10 Bod 5 přílohy I směrnice 2003/87 stanoví:

„Pokud se zjistí, že je v daném zařízení prahová hodnota pro kapacitu u kterékoli činnosti uvedené v této příloze překročena, zahrnou se do povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů všechny jednotky, v nichž dochází ke spalování paliva, vyjma ty, jež jsou určeny pro spalování nebezpečného nebo komunálního odpadu.“

11 Příloha I směrnice 2003/87 obsahuje rovněž tabulku, která vyjmenovává kategorie činností, na které se tato směrnice vztahuje. Mezi tyto činnosti patří první a dvacátá třetí činnost:

„Spalování paliv v zařízeních s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW (s výjimkou spalování v zařízeních pro spalování nebezpečného nebo komunálního odpadu) [...]

Množstevní výroba organických chemikálií krakováním, reformováním, částečnou nebo celkovou oxidací nebo podobnými postupy, o výrobní kapacitě větší než 100 t denně.“

Prováděcí nařízení (EU) 2018/2066

12 Článek 5 první pododstavec prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/2066 ze dne 19. prosince 2018 o monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES a o změně nařízení Komise (EU) č. 601/2012 (Úř. věst. L 2018, L 334, s. 1) stanoví:

„Monitorování a vykazování musí být úplné a zahrnovat všechny emise z procesů a ze spalování ze všech zdrojů emisí a zdrojových toků náležejících k činnostem uvedeným v příloze I směrnice 2003/87/ES i dalším příslušným činnostem zahrnutým podle článku 24 dané směrnice a emise všech skleníkových plynů uvedených v souvislosti s těmito činnostmi, přičemž je nutno zamezit dvojímu započtení.“

13 Článek 11 odst. 1 první pododstavec tohoto nařízení zní:

„Každý provozovatel nebo provozovatel letadel monitoruje emise skleníkových plynů na základě plánu monitorování schváleného příslušným orgánem v souladu s článkem 12, přičemž přihlédně k povaze a fungování zařízení nebo činnosti v oblasti letectví, na které se vztahuje.“

14 Článek 14 odst. 2 písm. a) uvedeného nařízení zní následovně:

„Provozovatel [...] upraví plán monitorování přinejmenším v následujících situacích:

[...]

e) plán monitorování nesplňuje požadavky tohoto nařízení a příslušný orgán vyžaduje, aby jej provozovatel [...] letadel upravil.“

Směrnice 96/61

- 15 Bod 8 odůvodnění směrnice 96/61 uvádí:

„vzhledem k tomu, že účelem integrovaného přístupu k omezování znečištění je zabránit emisím do ovzduší, vody a půdy i se zřetelem na nakládání s odpady všude tam, kde je to možné, a tam, kde to možné není, alespoň minimalizovat vznik odpadů, aby bylo dosaženo vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku;“

- 16 Článek 3 téže směrnice stanoví:

„Členské státy přijmou nezbytná opatření k tomu, aby příslušné orgány zajistily provoz zařízení takovým způsobem, aby:

[...]

c) se předcházelo vzniku odpadů v souladu se směrnicí Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech [(Úř. věst. 1975, L 194, s. 39; Zvl. vyd. 15/01, s. 23)]; jestliže odpady vznikají, jsou využívány, anebo, pokud využití není technicky a ekonomicky možné, jsou odstraněny s vyloučením či omezením jakýchkoli dopadů na životní prostředí;

[...]“

Švédské právo

- 17 Článek 1 kapitoly 3 förordningen (2020:1180) om vissa utsläpp av växthusgaser [nařízení (2020:1180) o některých emisích skleníkových plynů, dále jen „švédské nařízení“] stanoví:

„Je zakázáno vypouštět skleníkové plyny bez povolení ze zařízení, v nichž jsou vykonávány činnosti uvedené v příloze.“

- 18 Článek 5 kapitoly 3 švédského nařízení stanoví:

„Každý provozovatel, který si přeje požádat o povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů, předloží svou žádost [Agentuře].

Žádost musí obsahovat: [...]“

3. monitorovací plán.“

- 19 Pokyn č. 4 přílohy švédského nařízení uvádí:

„Pokud zařízení překročí prahovou hodnotu pro kapacitu stanovenou pro některou z činností popsanych v bodech 1 až 28 oddílu ‚popis činností‘, zahrnou se do povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů všechny jednotky, v nichž dochází ke spalování paliva, vyjma jednotek, jež jsou určeny pro spalování nebezpečného nebo komunálního odpadu.“

- 20 V článku 6 lagen (2020:1173) om vissa utsläpp av växthusgaser [zákon (2020:1173) o některých emisích skleníkových plynů, dále jen „švédský zákon“)] je monitorovací plán definován jako „písemný popis, jak je uveden v článku 12 nařízení o monitorování a vykazování“. Podle téhož ustanovení se „nařízením o monitorování a vykazování“ rozumí prováděcí nařízení 2018/2066.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 21 Společnost Nouryon se sídlem v Stenungsundu (Švédsko), provozuje množstevní výrobu organických chemikálií. Objem výroby je vyšší než 100 tun denně.
- 22 Tato činnost je vykonávána na základě povolení uděleného v roce 2004 podle miljöbalken (zákon o životním prostředí). Výrobním procesem vzniká nebezpečný odpad ve formě odpadních vod z průmyslového procesu.
- 23 Podle předběžného požadavku obsaženého v tomto povolení má společnost tuto vodu zpracovávat ve spalovně nebo ji nechat zpracovat v jiném schváleném zařízení na zpracování nebezpečného odpadu. Společnost Nouryon se rozhodla odpadní vodu zpracovat ve spalovně nacházející se v zařízení ve Stenungsundu. Zařízení je konstruováno tak, že znečištěná voda je přímo z té části zařízení, kde probíhá chemická výroba, vedena potrubím do spalovny.
- 24 Spalovna slouží téměř výhradně ke spalování odpadních vod vzniklých při průmyslovém procesu, a sice celkem cca 40 000 tun za rok. Energetický obsah vody je téměř zanedbatelný, takže spalování je prováděno s přidáním hořlavého plynu. Energie ze spalování se poté zpětně získává ve formě páry, aby se použila ve výrobním procesu. Většina energie nezbytné pro výrobu je však získávána z průmyslového kotle. V roce 2017 bylo do spalovny dodáno 4 289 tun hořlavého plynu, což odpovídá 245 terajoulům, zatímco bylo získáno zpět 182 terajoulů. V témže roce odpovídalo spalování hořlavého plynu v průmyslovém kotli přibližně 726 terajoulům (přibližně 14 069 tun). Spalovna vypouští do atmosféry přibližně 11 500 tun oxidu uhličitého ročně podle společnosti Nouryon a 17 000 tun podle Agentury.
- 25 Kromě toho je zařízení konkrétně oprávněno vypouštět skleníkové plyny v rámci systému ETS.
- 26 Agentura konstatovala, že spalovna nebezpečného odpadu nebyla uvedena v monitorovacím plánu pro zařízení v Stenungsundu, a že emise skleníkových plynů z této spalovny tedy nebyly zahrnuty do celkových emisí tohoto zařízení.
- 27 Agentura proto nařídila společnosti Nouryon, aby předložila dodatečný monitorovací plán zahrnující danou spalovnu. Tvrdila, že zařízení musí být povoleno pro všechny jednotky, které tvoří jeho nedílnou součást.
- 28 Společnost Nouryon podala proti příkazu Agentury žalobu k Nacka tingsrätt – Mark- och miljödomstolen (soud prvního stupně v Nacke, sekce pozemková a životní prostředí, Švédsko), přičemž tvrdí, že podle bodu 5 přílohy I směrnice 2003/87 nesmí být jednotka na spalování nebezpečného odpadu zahrnuta do systému ETS bez ohledu na to, zda je nedílnou součástí zařízení, na které se tento systém vztahuje, či nikoli. Tento soud této argumentaci vyhověl a příkaz Agentury zrušil.

- 29 Tato Agentura podala odvolání proti rozsudku uvedeného soudu k Svea hovrätt, Mark- och miljööverdomstolen (odvolací soud ve Stockholmu, sekce pozemková a životního prostředí, Švédsko). Posledně uvedený soud si klade otázku, zda se na dotčenou spalovnu vztahuje výjimka stanovená v bodě 5 přílohy I směrnice 2003/87.
- 30 Za těchto podmínek se Svea hovrätt, Mark- och miljööverdomstolen (odvolací soud ve Stockholmu, sekce pozemková a životního prostředí) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Vztahuje se vynětí jednotek pro spalování nebezpečného odpadu v bodě 5 přílohy I směrnice 2003/87, podle kterého se do povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů zahrnou všechny jednotky, v nichž dochází ke spalování paliva, vyjma jednotek pro spalování nebezpečného odpadu, na všechny jednotky, které spalují nebezpečný odpad, nebo existuje pro uplatnění výjimky nějaký kvalifikační faktor? Je-li takový faktor nezbytný, je pro uplatnění vynětí rozhodující účel jednotky, anebo mohou být relevantní i jiné faktory?
- 2) Pokud je pro posouzení rozhodující účel jednotky, uplatní se vynětí i na jednotku, která spaluje nebezpečný odpad, ale její hlavní účel je jiný než toto spalování?
- 3) Pokud se vynětí vztahuje pouze na jednotku, jejímž hlavním účelem je spalování nebezpečného odpadu, jaká kritéria se mají použít při posuzování tohoto účelu?
- 4) Pokud je při posuzování rozhodující, zda má být jednotka považována za nedílnou součást činnosti v zařízení, pro které je podle směrnice 2003/87 vyžadováno povolení – například jak je uvedeno v oddíle 3.3.3 pokynů Komise – jaké požadavky je tedy třeba stanovit, aby bylo možno jednotku považovat za její nedílnou součást? Může být například požadováno, aby výroba bez této jednotky nebyla možná nebo byla zakázána (viz pokyny Evropské komise, s. 14, poznámka pod čarou 14), nebo postačuje, aby jednotka po technické stránce souvisela se zařízením a obdržela nebezpečný odpad pouze z něj?“

K předběžným otázkám

- 31 Podstatou otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda bod 5 přílohy I směrnice 2003/87 musí být vykládán v tom smyslu, že z působnosti této směrnice jsou vyňaty všechny jednotky, jež jsou určeny pro spalování nebezpečného nebo komunálního odpadu, včetně těch, které jsou součástí zařízení spadajícího do této působnosti, a spalování tohoto odpadu není jejich jediným účelem.
- 32 Na úvod je třeba připomenout, že cílem směrnice 2003/87 je vytvořit systém pro obchodování s povolenkami na emise, který má snížit emise skleníkových plynů do atmosféry na úroveň, jež brání nebezpečným důsledkům vzájemného působení lidstva a klimatického systému, a jehož konečným cílem je ochrana životního prostředí [rozsudek ze dne 16. prosince 2021, Apollo Tyres (Maďarsko), C-575/20, EU:C:2021:1024, bod 24 a citovaná judikatura].
- 33 Článek 2 odst. 1 směrnice 2003/87 stanoví, že do působnosti této směrnice spadají emise z činností uvedených v její příloze I a skleníkové plyny vyjmenované v příloze II, kde je uveden zejména oxid uhličitý [rozsudek ze dne 16. prosince 2021, Apollo Tyres (Maďarsko), C-575/20, EU:C:2021:1024, bod 25 a citovaná judikatura].

- 34 Podle článku 4 směrnice 2003/87 „[č]lenské státy zajistí, aby od 1. ledna 2005 žádné zařízení neprovozovalo činnosti uvedené v příloze I, při kterých vznikají emise specifické pro tyto činnosti, pokud provozovateli nebylo uděleno povolení příslušným orgánem v souladu s články 5 a 6 nebo pokud nebylo zařízení vyňato z [Unie] ETS podle článku 27. [...]“.
- 35 Článek 3 písm. e) této směrnice definuje „zařízení“ jako „stacionární technickou jednotku, ve které probíhá jedna či více činností uvedených v příloze I a jakékoli další s tím přímo spojené činnosti, které po technické stránce souvisejí s činnostmi probíhajícími v dotyčném místě a mohly by ovlivnit emise a znečištění“.
- 36 Mezi činnostmi uvedenými v této příloze I je zahrnuta „[m]nožstevní výroba organických chemikálií krakováním, reformováním, částečnou nebo celkovou oxidací nebo podobnými postupy, o výrobní kapacitě větší než 100 t denně“.
- 37 Zařízení společnosti Nouryon, které množstevně vyrábí organické chemikálie, podléhá z tohoto důvodu udělení povolení.
- 38 Toto zařízení zahrnuje spalovnu určenou ke spalování odpadních vod pocházejících z průmyslového procesu. Zařízení v důsledku toho vypouští oxid uhličitý. Energie uvolněná při spalování se získává zpět ve formě páry pro použití ve výrobním procesu.
- 39 Vzhledem k tomu, že tato spalovna je po technické stránce spojena s činnostmi vykonávanými v lokalitě Stenungsund a může mít vliv na emise, představuje tedy část zařízení ve smyslu čl. 3 písm. e) směrnice 2003/87.
- 40 Spor v původním řízení se týká otázky, zda musí být tato spalovna povolena stejně jako zbytek zařízení podle směrnice 2003/87, nebo zda nemusí být povolena na základě výjimky uvedené v bodě 5 přílohy I této směrnice. Z tohoto důvodu má předkládající soud za to, že řešení tohoto sporu závisí na výkladu tohoto ustanovení.
- 41 Podle bodu 5 přílohy I směrnice 2003/87 „[p]okud se zjistí, že je v daném zařízení prahová hodnota pro kapacitu u kterékoli činnosti uvedené v této příloze překročena, zahrnou se do povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů všechny jednotky, v nichž dochází ke spalování paliva, vyjma ty, jež jsou určeny pro spalování nebezpečného nebo komunálního odpadu“.
- 42 Podle výkladu Komise v jejích „Pokynech k výkladu přílohy I směrnice o EU ETS“ přijatých dne 18. března 2010, nestačí k tomu, aby jednotka byla vyloučena z působnosti směrnice 2003/87, aby spalovala nebezpečný nebo komunální odpad. Komise se domnívá, že je dále třeba, aby zaprvé jednotka, jež je určena pro spalování nebezpečného nebo komunálního odpadu, nebyla součástí zařízení, jehož činnost je uvedena v příloze I této směrnice a zadruhé aby spalování takového odpadu představovalo její hlavní účel.
- 43 To je důvod, proč podle Komise není z této působnosti vyloučena jednotka určená pro spalování nebezpečných odpadů, jejíž produkce tepla je zpětně získávána a využívána při provozu zařízení spadajícího do působnosti bodu 5 přílohy I směrnice 2003/87.
- 44 Takový výklad však není podpořen metodami doslovného, systematického a teleologického výkladu, které Soudní dvůr obvykle používá.

- 45 Pokud jde zaprvé o doslovný výklad bodu 5 přílohy I směrnice 2003/87, je třeba uvést, že tento bod výslovně uvádí případ, kdy zařízení, které musí doložit důvody k povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů, zahrnuje více jednotek, v nichž dochází ke spalování paliva a stanoví, že v takovém případě musí být tyto jednotky zahrnuty do tohoto povolení, s výjimkou jednotek, jež jsou určeny pro spalování nebezpečného nebo komunálního odpadu.
- 46 Jeví se tedy, že znění tohoto bodu 5 vylučuje, aby jednotka určená ke spalování nebezpečného odpadu musela být zahrnuta do plánu monitorování zařízení z důvodu, že je nedílnou součástí tohoto zařízení.
- 47 Kromě toho, jelikož je třeba výjimky vykládat restriktivně, musí být výjimka uvedená v tomto bodě 5 omezena na jednotky, které jsou skutečně určeny pro spalování nebezpečného nebo komunálního odpadu, a které v důsledku toho spalují jiné odpady pouze okrajově.
- 48 Naproti tomu ze znění bodu 5 přílohy I směrnice 2003/87 nevyplývá, že vyloučení jednotek určených pro spalování nebezpečných nebo komunálních odpadů z povolení na emise skleníkových plynů závisí na účelu, za kterým jsou tyto odpady spalovány.
- 49 Pokud jde zadruhé o systematický a teleologický výklad bodu 5 přílohy I směrnice 2003/87, je třeba je v projednávaném případě zkoumat společně.
- 50 Jak vyplývá zejména z bodu 25 odůvodnění, jakož i z článku 1 směrnice 2003/87, je obecným cílem této směrnice dosáhnout zavedením systému přidělování povolenek na emise skleníkových plynů snížení emisí těchto plynů.
- 51 Nicméně výjimka stanovená v bodě 5 přílohy I směrnice 2003/87 pro jednotky určené pro spalování nebezpečných a komunálních odpadů tento cíl nesleduje přednostně. Naproti tomu odpovídá sekundárnímu cíli této směrnice, neboť unijní normotvůrce měl za to, že zavedení systému přidělování povolenek na emise nesmí bránit odstraňování nebezpečného a komunálního odpadu spalováním.
- 52 V tomto ohledu je třeba uvést, že směrnice 2003/87, jak vyplývá z jejího nadpisu, mění směrnici 96/61. Článek 2 odst. 2 směrnice 2003/87 upřesňuje, že „tato směrnice se použije, aniž jsou dotčeny požadavky podle směrnice [96/61]“. Přitom směrnice 96/61, jejíž cíl je širší než cíl směrnice 2003/87 a týká se integrované prevence a omezování znečištění, stanoví výslovně v čl. 3 písm. c) využití nebo odstranění odpadu.
- 53 Bod 8 odůvodnění směrnice 96/61 rovněž uvádí, že „účelem integrovaného přístupu k omezování znečištění je zabránit emisím do ovzduší, vody a půdy i se zřetelem na nakládání s odpady všude tam, kde je to možné, a tam, kde to možné není, alespoň minimalizovat vznik odpadů, aby bylo dosaženo vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku“.
- 54 Z výše uvedených skutečností vyplývá, že unijní normotvůrce měl v úmyslu podpořit spalování nebezpečných a komunálních odpadů tím, že je vyňal z povinnosti získat povolení v rámci systému ETS. Omezení rozsahu této výjimky pojmem „základní účel“ přitom není v souladu s tímto cílem.
- 55 Kromě toho dosah výjimky musí být rovněž vykládán s ohledem na hlavní cíl směrnice 2003/87. Přitom výklad obhajovaný Komisí, podle kterého jednotka určená pro spalování nebezpečného nebo komunálního odpadu, která tím, že poskytuje teplo, přispívá k fungování zařízení spadajícího do systému ETS, musí rovněž spadat do působnosti ETS, by šel proti tomuto cíli.

- 56 Takový výklad by totiž vedl k tomu, že by se výjimka vztahovala na jednotky určené pro spalování nebezpečného a komunálního odpadu, jejichž produkce tepla by nebyla zpětně využita zařízením, na které se vztahuje směrnice 2003/87, což by podporovalo plýtvání energií a nárůst emisí.
- 57 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na položené otázky odpovědět tak, že bod 5 přílohy I směrnice 2003/87 musí být vykládán v tom smyslu, že z působnosti této směrnice jsou vyloučeny všechny jednotky, jež jsou určeny pro spalování nebezpečného nebo komunálního odpadu, včetně těch, které jsou součástí zařízení spadajícího do této působnosti, a spalování tohoto odpadu není jejich jediným účelem, za předpokladu, že slouží ke spalování jiných odpadů pouze okrajově.

K nákladům řízení

- 58 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (devátý senát) rozhodl takto:

Bod 5 přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii a o změně směrnice Rady 96/61/ES, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/410 ze dne 14. března 2018

musí být vykládán v tom smyslu, že

z působnosti této směrnice ve znění změn jsou vyloučeny všechny jednotky, jež jsou určeny pro spalování nebezpečného nebo komunálního odpadu, včetně těch, které jsou součástí zařízení spadajícího do této působnosti, a spalování tohoto odpadu není jejich jediným účelem, za předpokladu, že slouží ke spalování jiných odpadů pouze okrajově.

Podpisy